

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

CEBOTARI Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2017-29.01.2020;

Instanța de apel: 18.02.2020-24.11.2021;

Instanța de recurs: 09.02.2022- 11.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 29 ianuarie 2020, Cebotari Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, s-a aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și funcții de demnitate publică pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Cebotari Vadim s-a suspendat condiționat pe termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a aplicat în privința lui Cebotari Vadim măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat din contul lui Cebotari Vadim în beneficiul statului contravaloarea bunurilor rezultate din infracțiune în mărime de 8900 lei.

Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Cebotari Vadim în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cebotari Vadim în perioada de la 09.02.2016 până la 29.07.2016, exercitând interimatul funcției de procuror militar Bălți în baza ordinului Procurorului General nr.123-p din 08.02.2016, și după 29.07.2016 deținând funcția de procuror în Procuratura mun. Bălți în temeiul ordinului Procurorului General nr.1066-p din 29.07.2016 cu privire la transfer, contrar prevederilor art. 2 alin. (3) al Legii nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția RM și legislația în vigoare, contrar dispoziției art. 6 alin. (3) lit. d), i), j) al Legii nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, din care rezidă că procurorul este obligat „...să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror; să declare actele de corupție, actele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional care i-au devenit cunoscute și să întreprindă măsuri în vederea denunțării și înregistrării tuturor încălcărilor de lege care i-au devenit cunoscute în exercițiul funcției sau în afara exercițiului funcției...”, contrar dispozițiilor pct. 6.3.1, 6.3.2, 6.3.6 al Codului de etică și conduită al procurorului aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 412-173/15 din 30.07.2015 și Codului de etică al procurorului aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27.05.2016, din care rezidă că „procurorul trebuie să respecte cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate pentru a asigura încrederea societății în procuratură; fiind conștient de riscurile corupției, să nu admită comportament coruptibil în activitatea sa; să nu accepte...remunerații ilicite pentru îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute; să nu ofere temei de a se considera drept o persoană pretabilă comiterii unor acte de corupție sau abuzuri...” a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de procuror, exprimate prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal - traficul de influență - în următoarele circumstanțe:

La data de 16.07.2016 procurorul Cebotari Vadim în timp ce exercita interimatul funcției de procuror militar Bălți, aflându-se în XXXXX, susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Generale pentru a-i determina în vederea stabilirii competenței de exercitare a urmăririi penale în cauza nr. 2016048028 Procuraturii mun. Bălți, unde urma să fie numit prin transfer în calitate de procuror, a pretins mijloace bănești în sumă de 1000 dolari SUA care, conform cursului BNM, constituiau 19.800 lei, de la Rusu Veaceslav, care era învinuit în cauza numită.

La 23.07.2016, conform înțelegerii prestabilite, procurorul Cebotari Vadim, aflându-se în parcul orașenesc din mun. Bălți, a primit mijloace bănești în sumă de 500 dolari SUA care, conform cursului BNM, constituiau 9.900 lei, de la Rusu Veaceslav, restul urmând a fi transmise după stabilirea competenței.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, la 30.09.2016 procurorul Cebotari Vadim, deținând deja ca urmare a transferului funcția de procuror în

Procuratura mun. Bălți, discutând cu Rusu Veaceslav, a mai pretins mijloace bănești în scopul de a influența acuzatorul de stat, procurorul din Procuratura r-lui Drochia Rusu Oleg, care anterior a activat în cadrul Procuraturii militare Bălți și a exercitat urmărirea penală în cauza nr. 2016048028, în vederea admiterii și examinării în cadrul ședinței de judecată a cererii înaintate de Rusu Veaceslav privind dispunerea expertizei în cadrul procesului penal în care ultimul era acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(2) Cod penal, totodată, pentru a facilita și a lua o atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul Rusu Veaceslav.

Ulterior, Cebotari Vadim fiind în imposibilitate de a exercita influența promisă, la 25.05.2017, aflându-se împreună cu Rusu Veaceslav în automobilul său personal de model „Fiat Punto”, cu care se deplasau prin mun. Bălți, la solicitarea lui Rusu Veaceslav de restituire a mijloacelor bănești pretinse și primite anterior, a restituit ultimului o parte din bani în sumă de 1000 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului și de inculpat, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți.

3.1 Procurorul a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea măsurii de pedeapsă stabilită inculpatului, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Cebotari Vadim în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani. În conformitatea cu prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală a încasa în folosul statului de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă totală de 1539,5 lei.

În motivarea apelului apelantul a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu corespunde prevederilor art. 75 Cod Penal de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social;

- instanța de judecată nefondat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal sub aspectul blândeții;

- în acțiunile inculpatului careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, aceasta a avut un rol activ la săvârșirea infracțiunii, vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și careva alte circumstanțe care ar micșora gravitatea faptei nu s-au stabilit;

- nu s-a ținut cont de faptul că acțiunile ilegale săvârșite de către Cebotari Vadim au atentat la relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției în condiții bune și respectiv referitoare la dreptul la libertate, demnitate, onoare și alte drepturi fundamentale ale omului;

- apelantul considera necesar de aplicat față de inculpat o pedeapsă sub formă de închisoare, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă până la stingerea antecedentelor penale ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor;

- instanța de judecată și-a motivat concluzia de respingere a solicitării acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat, în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea prezentei cauze penale, prin faptul acestea nu se încadrează în prevederile art. 227 Cod de procedură penală;

- considera apelantul că cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, involuntar acesta urma să suporte cheltuieli considerabile care nu pot fi supuse discuțiilor sau negocierilor, în consecință, inculpatul aflat în culpă infracțională este obligat să suporte în principal și integral cheltuielile de judecare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată.

3.2 Avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului a solicitat admiterea cererii de apel, casarea totală a sentinței, judecarea cauzei și adoptarea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

În motivarea apelului s-a invocat că:

- învinuirea a fost una neîntemeiată, abstractă, acțiunile lui Cebotari Vadim au fost calificate incorect, fără a se ține seama de norma legală și practica judiciară pe cazuri similare;

- Cebotari Vadim a negat comiterea infracțiunii înscrinate prin declarațiile sale, iar alte probe nu au fost administrate în acest sens;

- învinuirea s-a bazat pe declarațiile contradictorii ale martorului Rusu Veaceslav care sunt insuficiente de a demonstra vina în prezenta cauză penală;

- Cebotari Vadim a fost numit în funcția de procuror în Procuratura mun. Bălți la 29.07.2016 (ordinul cu privire la transfer nr.1066-p) prin urmare la 16.07.2016 adică cu 13 zile înainte el activa în calitate de procuror interimar militar Bălți, nu a adresat Procurorului General nici un raport sau cerere de transfer la Procuratura mun. Bălți de aceea el nici nu a cunoscut faptul dacă va fi sau nu transferat încolo, fapt confirmat prin declarațiile martorului apărării Rusu Oleg cât și martorul acuzării Russu Veaceslav cât și alte probe anexate la materialele cauzei;

- Cebotari Vadim a aflat despre transferarea sa la Procuratura mun. Bălți tocmai la data de 01.08.2016, când prin Hotărârea CSP nr.12-216/16 din 01.08.2016 au fost operate unele modificări în anexa nr.1 la ordinul Procurorului General interimar nr. 588-p din 27.05.2016 prin adăugarea unei funcții de procuror în procuratura în statele Procuraturii mun. Bălți și anume prin acesta chestiune devine cert faptul că într-adevăr ultimul la momentul pretinsei discuții cu Rusu Veaceslav nu putea să cunoască că în continuare va activa în cadrul Procuraturii mun. Bălți;

- Cebotari Vadim, la data de 30.09.2016 cu Rusu Veaceslav nu s-a întâlnit, nu a discutat cu el și nu a pretins de la el careva mijloace bănești pentru a influența pe cineva în interesul acestuia. În seara zilei de 30.09.2017, Cebotari Vadim a fost externat din Spitalul militar Bălți de acolo venind direct la pizzerie, unde era așteptat de familia sa pentru a sărbători împreună ziua de naștere a fiului, așadar ultimul nu se afla la domiciliu, venind acasă în jurul orelor 22.00, prin urmare nu putea avea loc întâlnirea dintre cei doi;

- dacă instanța de judecată va reține că în acțiunile lui Cebotari Vadim există componenta infracțiunii prevăzute fie de art. 189 sau 190 Cod penal atunci, potrivit pct.23 a Hotărârii Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conțin semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare;

- infracțiunile din capitolul VI Cod penal au ca obiect de atentare relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar infracțiunile din capitolul XV Cod penal au ca obiect atentat relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către funcționarii publici și de către alte persoane cu funcții de răspundere;

- nu există nici o probă prin care s-ar demonstra vinovăția lui Cebotari Vadim, iar instanța la emiterea sentinței nu se poate baza pe declarațiile unor martori care în urma audierii în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit o serie de neconcordanțe, pe care le-a menționat anterior, la fel declarațiile martorilor care au un interes în cazul dat;

- Cebotari Vadim a fost pus sub învinuire de comiterea unei fapte infracționale în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, deci instanța urmează să se expună aici în limita rechizitoriului conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală care prevede expres faptul că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, dar nu să fie sancționat inculpatul pentru faptul că „a sustras un sac cu paie”, fără a avea posibilitatea de a se apăra de această auzare;

- se pretinde că Cebotari Vadim a pretins mijloace bănești în scopul de a influența pe procurorul Rusu Oleg pentru a facilita și a lua atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul Rusu Veaceslav. Este din nou un capăt de învinuire abstract, ce a avut în vedere acuzatorul atunci când a spus „loial” ce trebuia să facă procurorul Rusu Oleg în ședința de judecată - să fie sincer, cinstit sau fidel, că doar asta și semnifică acest cuvânt. Dar cum rămâne stimată acuzare cu faptul că conform

art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală o ordonanță de punere sub învinuire trebuie să fie clară, certă, cu indicarea modului de săvârșire a infracțiunii, caracterul vinei, semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, etc.?

3.3 Sentința a fost atacată cu apel și de *inculpatul Cebotari Vadim*, prin care solicita admiterea cererii de apel, casarea integrală a sentinței, cu judecarea cauzei și emiterea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală-fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii a invocat că:

- instanța de fond a ignorat multe probe ale apărării, care demonstrează veridicitatea declarațiilor inculpatului și falsul în declarații ale martorului Rusu Veaceslav, precum și includerea neîntemeiată de către instanța de judecată în sentință a unor documente și procese-verbale în calitate de probe, care în opinia instanței dovedesc vinovăția inculpatului, însă în realitate dovedesc nevinovăția acestuia;

- la aceeași concluzie a ajuns și procurorul Frunza-Bargan Ina, care a exercitat urmărirea penală în cauza penală pornită în privința lui Cebotari Vadim, reflectând acest fapt direct în procesul-verbal din 17.10.2017 de examinarea documentelor din dosarul fondului arhivistic Procuraturii militare Bălți, parvenite de la Serviciul de Arhivă al Primăriei mun. Bălți (Vol.3, f.d.80-88) și în rechizitoriu;

- probele enunțate în cererea sa de apel sunt pertinente, concludente și se află în coroborare cu declarațiile inculpatului;

- nu s-au inclus în sentință declarațiile inculpatului și martorilor Rusu Oleg, Chilaru Valeriu, Barbacari Victor și Cojuhari Andrei, care au o importanță pentru justa soluționarea cauzei și adoptarea unei decizii legale;

- concluzia instanței de judecată despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se bazează doar pe două probe a acuzării: declarațiile false ale unui martor protejat de organul de urmărire penală Rusu Veaceslav, care concomitent are statut de inculpat în comiterea a patru fapte infracționale, inclusiv grave și rezultatele măsurii speciale de investigație- interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25.05.2017, care au fost înscenate și montate de Rusu Veaceslav sau de alte persoane terțe cointeresate în fabricarea cauzei penale în privința lui Cebotari Vadim, adică fără o analiză amplă a tuturor probelor acuzării și apărării din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probe în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor;

- declarațiile martorului Rusu Veaceslav fixate în sentință diferă esențial de cele depuse anterior la urmărirea penală, iar uneori sunt chiar contradictorii sau instabile;

- la deliberarea sentinței instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile martorului Cojuhari Andrei, date sub jurământ, care a demască falsul în declarații lui Rusu Veaceslav, menționând în ședința de judecată din 11.04.2019, că „în primăvară anului 2016, fiind chemat la Procuratura militară, avocatul lui Rusu Veaceslav - Roșca, i-a spus să nu dea declarații, deoarece Procuratura militară va fi lichidată și dosarul va fi transmis la Procuratura mun. Bălți, fapt despre care cunoștea și Rusu

Veaceslav, care era prezent și el. Domnii în cauză spuneau că au cunoscuți în procuratura civilă și nu va face să-i ajută pe dosar”;

- atât exercitarea urmăririi penale cât și reprezentarea acuzării de stat în cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vadim a fost unilaterală și neobiectivă, bazată pe protejarea martorului Rusu Veaceslav, ce se manifesta prin lăsarea fără reacție și decizie a mai multor acțiuni ilegale comise;

- instanța de judecată neîntemeiat a admis în calitate de probă și a pus la baza sentinței de condamnare înregistrările audio a pretinselor convorbiri dintre Rusu Veaceslav și Cebotari Vadim, de la 30.09.2016, proveniența și veridicitatea cărora este una dubioasă, ele fiind montate de Rusu Veaceslav sau alte persoane terțe cointeresate, deoarece potrivit prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, orice probă obținută prin metode ilegale nu poate fi pusă la baza sentinței sau altor hotărâri judecătorești și urmează a fi exclusă de către instanța de judecată din dosar;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că, acțiunile procesuale enunțate de audiere a martorului Rusu Veaceslav din 19.04.2017 (Vol. 1, f.d.23-26) și de cercetare a CD de model „Omega” cu anexă (stenogramă) la procesul-verbal enunțat din 19.04.2017 (Vol. 1, f.d.13-22) au fost efectuate de procurorul Frunza-Bargan Ina concomitent în același timp, prima în intervalul orelor 09.30- 10.15, iar cea a doua în intervalul orelor 09.45- 14.00, fapt ce reprezintă o încălcare flagrantă a normelor procesual penale, care stipulează că fiecare acțiune procesuală se efectuează în mod separat;

- procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către Rusu Veaceslav din 03.05.2017 (Vol.1, f.d.35-134) a fost întocmit în cauza penală nr.2017978245 din 25.04.2017, care nici nu exista și că acest proces-verbal de examinare conținea devieri esențiale de la documentele real prezentate de către Rusu Veaceslav Procuraturii anticorupție la 19.04.2017;

- atât în demersul privind prelungirea termenului menținerii în calitate de bănuît în privința inculpatului întocmit de către Procurorul șef al Procuraturii anticorupție Morari Viorel din 07.08.2017 (Vol. 1 f.d.188-189), cât și în ordonanța de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuît emisă în acest sens de către procurorul Frunza-Bargan Ina, aprobată de Procurorul General interimar Eduard Harunjen la 07.08.2017 (Vol. 1, f.d. 190-191), „ ... se atestă lipsa la moment a unor probe concludente și suficiente pentru înaintarea învinuirii, iar înaintarea acesteia va constitui încălcarea art.281 Cod de Procedură penală;

- învinuirea este neclară, abstractă și neîntemeiată;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva probe obiective care ar confirma cu certitudine fondul învinuirii și că, anume la 16.07.2016, 23.07.2016 și 30.09.2016 au avut loc pretinsele comunicări telefonice și întâlniri între Rusu Veaceslav și Cebotari Vadim, ci nu în alte zile, sau că întâlnirile în cauză în realitate au avut loc în parcul orașenesc din mun. Bălți, ci nu în alt loc și în alte circumstanțe, iar dacă ele a avut loc, care era obiectul real al discuțiilor purtate, au fost sau nu pretinși și primiți real careva remunerații ilicite necuvenite, pentru ce anume și pentru

cine anume? Adică, nu au fost stabilite cu certitudine locul și timpul concret al comiterii infracțiunii, elementele obligatorii ale oricărei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, apelurile declarate de către procuror, avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului și de inculpat au fost respinse, sentința menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în urma evaluării integrale a probelor cercetate, s-a considerat că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Cebotari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Instanța de fond a motivat la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului, că raportat la probatoriul administrat în cauză, s-a constatat că situația de fapt reținută în rechizitoriu reflecta adevărul judiciar și a fost săvârșită de inculpat dincolo de orice îndoială rezonabilă, având în vedere starea de fapt reținută în baza declarațiilor martorului Veaceslav Rusu, iar careva temeieri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ, instanța nu a stabilit, declarații care coroborează între ele și cu probele materiale, și anume: procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație- interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 05.09.2017 (f.d.194-204, vol.1), din care se constată cu certitudine comiterea de către Cebotari Vadim a infracțiunii incriminate, iar în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Astfel, din stenogramele anexate la materialele cauzei, cât și din înregistrările audio care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești pe caz s-a constatat cu certitudine că a existat o promisiune din partea lui Cebotari Vadim făcută lui Veaceslav Rusu cu privire la soluționarea favorabilă a cauzei penale nr. 2016048028 de învinuire a lui Rusu Veaceslav, la fel s-a stabilit faptul transmiterii sumei de 500 dolari lui Cebotari Vadim de către Rusu Veaceslav.

Prin apel s-a contestat lipsa laturii obiective, dar raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei, instanța de fond a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului întruneau latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, în formula consumată.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii s-a reținut, că această faptă se săvârșește numai cu intenție calificată prin scop, care constă în efectuarea sau neefectuarea unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale persoanei publice, neexistând nici un dubiu asupra atitudinii inculpatului de conștiință și voință.

În această ordine de idei, instanța de fond a conchis că vinovăția inculpatului a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia întruneau elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal- trafic de influență, adică pretinderea, primirea personală de bani, pentru sine, de către o persoană care susține

că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea sa, odată ce existau probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor au dovedit săvârșirea infracțiunii imputate.

Versiunea inculpatului precum că el nu a pretins, acceptat sau primit bani de la Rusu Veaceslav pentru a-i rezolva careva întrebări, deoarece nu avea așa posibilitate, întrucât nu cunoștea în luna iulie 2016 unde va fi transferat ca procuror, iar transmiterea cauzei penale în privința lui Rusu Veaceslav în vederea continuării exercitării urmăririi penale Procuraturii mun. Bălți s-a făcut conform principiului teritorialității, el nefiind în stare să implice cumva persoanele responsabile din cadrul Procuraturii Generale în acest sens, iar banii în sumă de 1000 lei i-a transmis lui Rusu Veaceslav pur omenește, pentru a-l ajuta pe acesta, deoarece avea o situație financiară dificilă, instanța de fond le-a considerat neîntemeiate și declarative, considerându-le ca o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

La fel, instanța de fond a considerat neîntemeiate și argumentele inculpatului precum că toate acțiunile întreprinse de către Rusu Veaceslav au drept scop ponegrirea imaginii sale, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Rusu Veaceslav nu a avut careva interes personal de a-l ponegri pe Cebotari Vadim, constatându-se că relațiile dintre aceștia erau bune, neexistând careva conflicte.

Argumentele părții apărării și inculpatului invocate în sensul achitării lui precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate instanța le-a considerat neîntemeiate pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată a luat în considerație că, infracțiunea se califică ca fiind mai puțin gravă, inculpatul nu și-a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, are copii minori la întreținere și lipsa circumstanțelor agravante.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de fond a considerat că pedeapsa lui Cebotari Vadim urmează să fie stabilită în formă de închisoare pe termen de 3 ani și dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpat pe termen de 2 ani.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că temei de casare a sentinței din motivele invocate de procuror în latura pedepsei penale nu s-au stabilit, în sensul dat temei de intervenire din partea instanței de apel nefiind constatate.

Pedeapsa inculpatului a fost numită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în limitele legii, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei cu agravarea pedepsei, după cum solicita procurorul anume cu stabilirea pedepsei cu executare reală nefiind stabilite.

Cât privește solicitarea procurorului expusă în apel de a încasa în folosul statului de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 1539,5 lei, în aspectul dat procurorul participant la examinarea apelului nu a susținut această cerință, astfel că în latura dată instanța de apel nu s-a expus.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a respins apelul declarat de procuror ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate de procuror fiind în contradicție cu aspectele de fapt ale cauzei.

La fel, ce ține de apelurile declarate de avocat și inculpat temeuri de intervenire din partea instanței de apel nu s-au stabilit și au fost respinse ca nefondate, argumentele invocate în apel fiind declarative și în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei, probele cercetate dovedind deplin vina inculpatului în faptele incriminate.

Instanța de apel a conchis că probele în acuzarea inculpatului care au fost cercetate nu au fost combătute, vinovăția inculpatului fiind bazată pe probele studiate în cadrul ședinței judiciare, care au fost apreciate sub toate aspectele și obiectiv, instanța de fond just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

S-a apreciat ca neîntemeiată și nemotivată solicitarea avocatului privind casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece acțiunile lui Cebotari Vadim au fost corect constatate și încadrate și temeuri de achitare instanța de apel nu a constatat, mai ales că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în crima stabilită de instanța de fond, situație menținută și de instanța de apel.

În coraport cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală, la terminarea urmăririi penale, când învinuitul a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezuma că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale, totodată învinuitul Cebotari Vadim a solicitat încetarea urmăririi penale și scoaterea lui de sub urmărire penală din lipsa probelor, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina din 23.11.2017 a fost respinsă cererea înaintată de învinuitul Cebotari Vadim, ca neîntemeiată (f.d.137-138 vol. 3), nefiind contestată ordonanța respectivă, astfel că în aspectul dat, afirmațiile invocate de avocat și inculpat au caracter declarativ.

Invocarea că învinuirea adusă inculpatului este una abstractă, declarativă și neîntemeiată a fost apreciată de instanța de apel ca una cu caracter de declarație, în sensul dat nefiind concretizată invocarea, iar invocarea că Cebotari Vadim a fost

numit procuror în Procuratura mun. Bălți la 29.07.2016 și că a aflat despre transferarea sa la data de 01.08.2016 nu a fost reținută, deoarece învinuirea este adusă în primul rând față de Cebotari Vadim care exercita interimatul funcției de procuror militar Bălți, și după 29.07.2016 deținând funcția de procuror în Procuratura mun. Bălți, în sensul dat aceste aspecte nefiind de natură să aducă semne de întrebare.

Faptul invocat că Cebotari Vadim nu s-a întâlnit, nu a discutat și nu a primit de la Rusu Veaceslav bani contravine în tot declarațiilor martorului Rusu Veaceslav, care fiind audiat și fiind preîntâmpinat pentru darea de mărturii false, precum și în instanța de judecată sub jurământ, a relatat cu amănunte circumstanțele întâlnirilor și discuțiilor avute cu Cebotari Vadim, căruia i-a transmis suma de 500 dolari, declarații care sunt întărite prin rezultatele acțiunilor procesuale realizate pe caz, la care s-a făcut referire. Referirea inculpatului și a apărării la probele invocate nu au fost luate în considerație, deoarece aceste probe nu constată nevinovăția penală a inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele invocate de inculpat în apelul declarat și suplimentul la apel, fiind cu caracter de declarație, fiind valabilă motivarea oferită atât de instanța de fond, care a motivat soluția adoptată, cât și a instanței de apel, mai ales că în mare parte afirmațiile inculpatului coincid cu cele invocate de avocat în apel.

Cât privește copiile autentificate din pașaportul A 3600264, eliberat la 23.06.2008, pe numele lui Cebotari Vadim (filele 8-9), ce atestau că în perioada 16-25 iunie 2014 sus-numitul era plecat peste hotarele țării, și nu se afla în Republica Moldova, cu invocarea că Cebotari Vadim nu a putut real efectua în acea perioada de timp careva controale în Brigada 1 Infanterie Motorizată și perturba activitatea normală a acesteia, cum afirmă martorul Rusu Veaceslav în declarațiile sale false, instanța de apel a considerat că acestea nu pot fi reținute, deoarece o astfel de învinuire de fapt nu este adusă inculpatului.

Din aceleași motive instanța de apel a respins și afirmațiile privind copiile autentificate din Registrul de evidență a controalelor efectuate în unitățile și instituțiile militare din raza de activitate a Procuraturii militare Bălți pentru anii 2014-2015, ce atestă că în perioada de timp indicată de Rusu Veaceslav (începând cu 16.06.2014) majoritatea controalelor în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate de către alți procurori militar, iar după revenirea din concediul anual de odihnă a inculpatului de către acesta personal în unitatea militară sus-indicată au fost efectuate doar două controale planificate, afirmațiile privind alte înscrisuri ce țin de controalele efectuate la Brigada Infanterie Motorizată, cât și declarațiile invocate în sensul dat.

Nu s-a ținut cont nici de afirmațiile ce țineau de invocarea de inculpat a declarațiilor cu conținut vădit fals, făcute sub jurământ, în privința lui Cebotari Vadim de către Rusu Veaceslav în cadrul unei audierii în calitate de martor din 26.05.2017 la prezenta cauza penală și declarației de autodenunțare a lui Rusu Veaceslav (Vol. 1, f.d.151) cu conținut analogic fals din 14.07.2017 depuse la Procuratura Anticorupție, în sensul dat instanța de apel nefiind în drept să iese din limitele judecării cauzei

penale cu o învinuire concretă adusă inculpatului, faptul că martorul Rusu Veaceslav a invocat și alte chestiuni ce țin de activitatea lui Cebotari Vadim nu ținneau de competența instanței de judecată.

Instanța de apel nu a ținut cont nici de argumentele aduse că Veaceslav Rusu a instigat pe fostul său subaltern Victor Barbacaru să depună declarații false în interesele lui organului de urmărire penală și instanței de judecată, că din declarațiile martorilor Valeriu Chilaru și Andrei Cojuhari rezultă, că pentru a se eschiva de răspunderea penală pentru fapta prejudiciabilă comisă Veaceslav Rusu cu complicitățile săi activ influența mai mulți martori în vederea schimbării declarațiilor lor inițiale date la urmărirea penală în cauza penală de învinuire a acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 370 alin. (2) Cod penal, deoarece nu ținneau de cadrul judecării cauzei penale prezente.

S-au respins și afirmațiile aduse de inculpat că rezultatele măsurii speciale de investigație- interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25.05.2017 au fost înscenate și montate de Rusu Veaceslav sau de alte persoane terțe cointeresate în fabricarea cauzei penale în privința inculpatului, în sensul dat nefiind stabilită înscenarea, și respectiv, ilegalitatea probelor.

La caz s-au respins și argumentele privind înregistrările audio a pretinselor convorbiri dintre Rusu Veaceslav și Cebotari Vadim, avute la 30.09.2016, ele fiind montate de Rusu Veaceslav sau alte persoane terțe cointeresate, nefiind constatat că înregistrările respective au fost obținute prin metode ilegale.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate privind amânarea și aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț în privința lui Cebotari Vadim, în sensul dat nefiind constatată ilegalitatea actelor procesuale emise în sensul dat, nefiind contestate de fapt actele date, la fel nu pot fi reținute afirmațiile privind încheierea judecătorului de instrucție pe lângă Judecătoria Chișinău, oficiul Buiucani, Niculcea Andrei din 16.05.2017 că nu este semnată de judecătorul de instrucție, deoarece încheierea la care se făcea referire era de fapt o copie legalizată.

Cât privește invocarea expirării termenului de prescripție pe cazul dat, instanța de apel a indicat că, conform art.10, pct.2) din Anexa din Dispoziția nr.1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-a dispus, că procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, fapt ce presupune că termenul de prescripție a fost suspendat din 17 martie până la 15 mai 2020, fiind întreruptă prescripția.

Astfel, la calcularea termenului de prescripție în cazul dat, s-a luat în considerație că termenului de prescripție a început a curge de la momentul pretinderii banilor de către Cebotari Vadim, care a avut loc la 16.07.2016, la 23.07.2016 Cebotari Vadim a primit suma de 500 dolari SUA, restul sumei urmând a fi transmise ulterior, iar la 30.09.2016 Cebotari Vadim a mai pretins mijloace bănești de la Rusu Veaceslav în scopul de a influența procurorul care exercita urmărirea penală în cazul lui Rusu

Veaceslav, fapte constatate în sarcina inculpatului, dar termenul de prescripție la data examinării cauzei în instanța de apel nu a expirat.

În aspectul dat, conform Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie - 15 mai 2020, prin aceasta stipulându-se că prin prisma pct.1 din Anexa la dispoziția nr.1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență, iar conform pct. 8 din anexa la dispoziția 1 din data de 18 martie 2020 termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1 *Avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului* fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri potrivit căreia Cebotari Vadim să fie achitat conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivare recurentul a indicat că:

- potrivit proceselor-verbale a ședințelor de judecată, la demersul procurorului a fost acceptat cercetarea probelor și audierea pe viu a inculpatului care de facto nu a avut loc;
- potrivit proceselor-verbale a ședințelor de judecată, Cebotari Vadim a fost lipsit de dreptul prevăzut de lege de a da declarații pe viu în instanța de apel, acest fapt fiind o gravă încălcare de procedură;
- instanța de apel a încălcat grav art. 6 CEDO, ce prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa;
- ambele instanțe și-au bazat motivarea pe declarațiile martorului Rusu Veaceslav, declarațiile care nu sunt credibile și care singur se împiedică în propriul manifest;
- instanța de apel a trecut cu vederea probele lui Cebotari Vadim prin care el probează că o întâlnirea cu Rusu Veaceslav din 30.09.2016 nu a avut loc, și anume certificatul medical în care este indicat că el a urmat tratament ambulator și s-a externat abia seara, și certificatul de naștere al fiului său, care s-a născut la data de 30 septembrie, în acea seara el s-a îndreptat spre pizzerie să sărbătorească ziua de naștere a fiului;
- o altă contradicție este prezentă în declarațiile lui Veaceslav Rusu, unde el spune că la data de 22.06.2016 în privința sa a fost pornită urmărirea penală în baza

art. 370 alin. (2) Cod penal, exercitarea urmăririi penale fiind efectuată de către procurorul Oleg Rusu. Veaceslav Rusu declară că 16.06.2016 el s-a întâlnit cu Cebotari Vadim în parcul orășenesc în jurul orelor 10:00, pe motiv că inculpatul locuia în apropiere de parc, și acesta a pretins de la ultimul suma de 1000 mie dolari pentru a influența procurorul în urmărirea penală. Ori Veaceslav Rusu dispune de abilități de a vedea viitorul, ori el sub jurământ dă declarații false, altfel nu putem cunoaște de unde el era la curent la data de 16.06.2016, despre urmărirea penală ce urma a fi intentată tocmai la data de 22.06.2016;

- instanța de apel nu a luat în considerare nici declarațiile martorilor Barbacari Victor și Cojuhari Andrei;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentele inculpatului în vederea încălcărilor grave de procedură, ce duc la nulitatea probelor obținute;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că, procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către Rusu Veaceslav din 03.05.2017 (Vol. 1, f.d.35-134) a fost întocmit în cauza penală nr. 2017978245 din 25.04.2017, care nici nu există și că acest proces-verbal de examinare conține devieri esențiale de la documentele real prezentate de către Rusu Veaceslav Procuraturii anticorupție la 19.04.2017;

- instanța de fond și de apel a omis să dea apreciere, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în ansamblu cu întregul material probator;

- instanța de apel a respins nemotivat orice încercare de al apăra și îndreptăți pe Cebotari Vadim, nemaivorbind că instanța nici nu la audiat;

- referitor la convorbirea telefonică înregistrată, instanța se contrazice, deoarece Rusu Oleg, sub jurământ a dat declarații că pe parcursul urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui Rusu Veaceslav nu a primit careva indicații sau rugăminți de la procurorul Cebotari Vadim. În convorbirea telefonică înregistrată apare următoare frază presupus a lui Cebotari Vadim despre convorbirea cu Rusu Oleg “eu m-am apropiat de dânsul, însă el a refuzat categoric”. Dacă contrapunem declarația lui Rusu Oleg cu stenograma convorbirii între Rusu Veaceslav și Cojocari Vadim, se afirmă că discuția din stenogramă nu era despre obiectul prezentului litigiu.

6.2 Inculpatul în recursul său ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.

6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărârea prin care el să fie achitat.

În motivare recurentul a indicat argumentele invocate în apel, criticând probele prin prisma erorilor procedurale, suplimentar atrage atenția la faptul că:

- inculpatul a fost limitat în timp de a studia materialele cauzei penale și nu a avut posibilitatea de a formula și a contesta încălcările de procedură;

- instanțele de judecată neîntemeiat au admis în calitate de probă și au pus la bază sentinței de condamnare și deciziei de menținere a acesteia înregistrările audio a pretinselor convorbiri dintre Rusu Veaceslav și Cebotari Vadim;

- procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către Rusu Veaceslav din 0.05.2017 a fost întocmit în cauza penală nr. 2017978245 din 25.04.2017, documente care nici nu există și acest proces-verbal de examinare conține devieri esențiale de la documentele real prezentate de către Rusu Veaceslav la 19.04.2017;

- eroare procesuală este prezentă și în încheierea judecătorului de instrucție pe lângă Judecătoria Chișinău, oficiul Buiucani, din 16 mai 2017 privind dispunerea amânării aducerii la cunoștință a ordonanței de bănuț, argument respins de instanța de apel ca neîntemeiat;

- în afară de declarațiile contradictorii ale lui Rusu Veaceslav nu sunt alte probe care ar demonstra că Cebotari Vadim în mod directă a cerut, indicat sau pretins anumită sumă de bani de la Rusu Veaceslav pentru implicarea sa și influențare asupra anumitor decizie în vederea soluționării unor chestiuni legate de cauză penală;

- nu a fost ridicată descifrarea apelurilor telefonice la numărul de telefon ce aparține lui Cebotari Vadim în vederea confirmării sau infirmării declarațiilor lui Rusu Veaceslav conform cărora ultimul a fost contactat și invitat de către Cebotari Vadim la întâlnire;

- ambele instanțe neîntemeiat au dat prioritate doar declarațiilor martorului Rusu Veaceslav depuse în instanța de fond, pe care le-au pus la bază hotărârilor de condamnare, ignorând că ele sunt în contradicție cu declarațiile date anterior de Rusu Veaceslav la urmărirea penală;

- instanțele de judecată nu au luat în considerație declarațiile martorului Cojuhari Andrei, Rusu Oleg, Chilaru Valeriu, Barcari Victor și Cojohari Andrei;

- deși instanța de apel a examinat probele apărării, aceasta greșit a conchis că probele invocate nu pot fi reținute, deoarece o astfel de învinuire de fapt nu a fost adusă inculpatului, respectiv instanța de apel, nefiind în drept să iasă din limitele judecării cauzei;

- învinuirea înaintată inculpatului este neclară, abstractă și neîntemeiată, precum și neexpunerea instanței de apel asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel;

- în textul învinuirii nu se indică suma concretă a mijloacelor bănești pretinse de către Cebotari Vadim pentru influențarea acuzatorului de stat Rusu Oleg.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor declarate, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în*

cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

În speță, avocatul Odobescu Ghenadie critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei, însă nu face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

Din conținutul recursului declarat de inculpat se constată că, deși, face referire expresă la temeiul de casare din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, totuși printre argumentele recurentului nu se regăsesc careva critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăția inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

În primul rând, Colegiul penal respinge alegațiile apărării privind erorile procedurale comise de instanța de apel privitor la încălcarea dreptului inculpatului la audiere, or materialele dosarului combat afirmațiile recurentului.

Potrivit procesului-verbal din 16.12.2020 a fost oferit cuvântul inculpatului prin care a invocat că susține apelurile depuse de el și avocatul său și a solicitat audierea suplimentară a martorilor (vol. V, f. d. 33-34).

Conform procesului-verbal din 20.05.2021, în prezența părților (inclusiv inculpatul) a fost cercetat probele printre care se enumeră și declarațiile inculpatului din instanța de fond (vol. IV, f. d. 41-50), obiecții referitor la probe din partea participanților la proces nu au parvenit (vol. V, f.d. 37-38).

În ședința din 24.11.2021 au fost audiați participanții la proces, printre care și inculpatul în prezența avocatului Sandu Stela, susținerea verbală în formă scrisă fiind anexată la dosar cu semnătura ultimului (vol. V, f. d. 18-27). În aceeași ședință, după terminarea dezbaterilor judecătorești s-a oferit ultimul cuvânt lui Cebotari Vadim, fapt confirmat prin procesul-verbal din 24.11.2021, care fără echivoc demonstrează că instanța de apel nu a comis erorile procedurale pretinse și nu a îngădit drepturile inculpatului la un proces echitabil (vol. V, f. d. 46-47).

Colegiul penal reține, că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cebotari Vadim în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin.

(1) Cod penal.

Totodată, se statuează că critica aprecierii probelor, solicitată de recurenți, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate să accepte argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurenți.

Prin urmare, instanța de apel s-a expus pe situația de fapt și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția despre vinovăția lui Cebotari Vadim în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc elementele infracțiunii nominalizate, iar decizia este motivată și conține răspunsuri la toate solicitările invocate în apeluri privitor la reaprecierea probelor și erorilor procedurale pretins a fi comise în cadrul urmăririi penale și examinării în instanța de fond.

Criticile formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și de instanța de apel, iar criticile avansate de apărător și inculpat au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul penal nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererile de recurs înaintate de avocatul Odobescu Ghenadie și inculpatul de nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe CEBOTARI Vadim XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iunie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN